

Стандарди на Органската трговија

Органските стандарди долго време беа употребувани за да се создаде договор во органското земјоделство за тоа што значи „органско“ барање од еден производ, и до некој степен да ги информираат потрошувачите за особеноста на производот кој е од органско потекло. Регионалните групи на органски фармери и нивните поддржувачи почнаа да ги развиваат органските стандарди во 40-тите години од минатиот век. Во моментот постојат стотици органски стандарди ширум светот, а органските стандарди се кодифицирани регулативи на повеќе од 60 држави.

Сертификацијата полуофицијално првпат се воспоставува во седумдесетите години. Пионери на сертификацијата се регионални групи за органско земјоделство кои ги развија органските стандарди. Во раните години фармерите меѓусебе извршуваа мониторинг, на доброволна база. И покрај тоа што сертификацијата почна како доброволна активност, пазарот почна тоа да го бара како обврска во продажните трансакции. Сега е наметната потребата од регулативи на повеќе влади, без кои речиси не може да биде одобрено за какво било „органско“ барање за етикетата на производот.

Сертификацијата така стана комплексен и формален процес. Органскиот гарантен систем на ИФОАМ (ОГС) е дизајниран за да го олесни развојот на органските стандарди и сертификацијата од трета страна ширум светот и да овозможи меѓународни гаранции во овие стандарди. Основните стандарди на ИФОАМ и акредитациските критериуми се две од главните компоненти на Органскиот гарантен систем на ИФОАМ.

Органскиот пазар се соочува со стотици стандарди во приватниот сектор, владини регулативи и двата меѓународни стандарди за органското производство (Кодекс Алиментариус и ИФОАМ). Затоа е мошне актуелно барањето за еднообразност на системите за акредитација, бидејќи заедничкото признавање и еквивалентноста меѓу овие системи носат драстични ограничувања. Мноштвото барања за сертификација и неусогласените регулативи се главна пречка за непречен и брз развој на органскиот сектор, особено за производителите во земјите во развој. Резултатот за некои производители е или немање никаков пристап на клучните пазари, или високи трошоци на пристап. Високиот трошок резултира од потребата да се поседуваат повеќекратни сертификати, честопати

од различни тела за сертификација од повеќе земји, а стандардите може и најчесто не се, соодветни со регионалната ситуација на производителите. За да научат како да се усогласат со сертификациските стандарди и другите барања за сертификација, производителите можат да се најдат во ситуација да бараат и добијат консултации кои се многу скапи. Телата за сертификација честопати мора да имаат повеќекратни акредитации за да ги исполнат потребите на сите нивни клиенти, и овие трошоци се пренесуваат на производителите.

За да ја постигне деликатната рамнотежа меѓу потребата за прифаќање на регионалните разлики во стандардите на една, и хармонизацијата на стандардите на друга страна, ИФОАМ разви систем за одобрување на регионалните или националните стандарди на сертификација дури иако тие се разликуваат од Основните стандарди на ИФОАМ. Сите одобрени регионални и национални стандарди заедно го сочинуваат семејството на стандарди на ИФОАМ.

Прифаќањето на националните или регионални стандарди на сертификација значително ја олеснува акредитацијата на сертификатите на ИФОАМ. Сертификациските тела кои што применуваат одобрени регионални или национални стандарди само треба да покажат усогласеност со Акредитациските критериуми на ИФОАМ.

Кога органските фармери и трговци оперираат на непознати пазари сертификатот е развиен за да покаже и да гарантира дека производот е произведен органски. Сертификацијата е формална и документирана процедура со која третата страна уверува дека се почитувани органските стандарди. Сертификацијата води кон доверба на потрошувачите во органскиот производствен систем и во производите. Сертификацијата на органското земјоделство му дава посебен идентитет и кредибилитет и го прави полесен пристапот до пазарот.

Како и да е, покрај сертификацијата од трета страна и формалните стандарди, постојат и други методи на обезбедување на органскиот квалитет за одредени ситуации и пазари. Тие може да бидат во форма на само-декларирање, или учеснички гаранциски системи што од страна на ИФОАМ се сметаат за целисходни за локалните пазари кои не се толку непознати во “стандардната“ трговија.

ИФОАМ и ИОАС активно ги канат владите да се вклучат во ИФОАМ Програмата за акредитација и ги охрабруваат владите да ја искористат нашата експертиза и услуги. ИФОАМ и ИОАС ги прифаќаат акредитираните владини претставници во своите комитети за Органски систем за гаранција и комитетите на ИОАС. Повеќе регулаторни системи на владите употребуваат усогласени извештаи подготвени од ИОАС за акредитираните тела за сертификација на ИФОАМ, на пример за усогласување со ЕУ регулативата 2092/91. ИОАС исто така обезбедува евалуација од трета страна на владини сертификациски програми и нуди различни други подизведувачки услуги за соработка на националните органски регулаторни агенции.